

SĄD NAJWYŻSZY

Rzeczypospolitej Polskiej

Prezes Sądu Najwyższego

Izba Dyscyplinarna

Warszawa, dnia 19 listopada 2019 roku

KOMUNIKAT

PREZESA SĄDU NAJWYŻSZEGO

KIERUJĄCEGO PRACĄ IZBY DYSCYPLINARNEJ SĄDU NAJWYŻSZEGO

W związku z wydaniem przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniu 19 listopada 2019 roku wyroku w połączonych sprawach C-585/18, C- 624/18 i C-625/18, dotyczącego kwestii związanej z funkcjonowaniem Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, którą mam zaszczyt kierować, należy podkreślić, że Izba Dyscyplinarna w dalszym ciągu wykonywać będzie zadania związane ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości, powierzone jej przez konstytucyjne organy Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w połączonych sprawach C-585/18, C- 624/18 i C-625/18, z uwagi na swój charakter prawny, wywiera skutek jedynie w odniesieniu do postępowań głównych prowadzonych przez Izbę Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego, w których skierowano pytania prejudycjalne będące przedmiotem dzisiejszego rozstrzygnięcia Trybunału. Oznacza to, że jest on wiążący jedynie dla tego sądu, który skierował pytanie, oraz tylko w tej sprawie, której dotyczy. Tym samym nieskuteczne jest powoływanie się na zawarte w nim rozstrzygnięcia w innych postępowaniach sądowych.

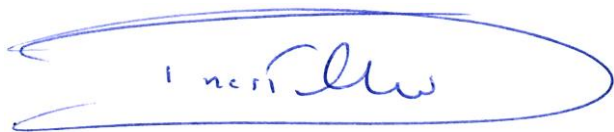
Przypomnieć także należy, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 25 marca 2019 roku (sygn. akt K 12/18), zajął się zagadnieniem dotyczącym ukształtowania składu osobowego Krajowej Rady Sądownictwa w wyniku wyboru przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej piętnastu sędziów w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3 ze zm.) stwierdzając, że „art. 9a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84) jest zgodny z art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 w związku z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 173 oraz z art. 186 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”. Nie można pominąć także tego, że zgodnie z art. 188 pkt

1 Konstytucji RP Trybunał Konstytucyjny ma wyłączną kompetencję do oceny zgodności przepisów ustawowych z Konstytucją RP, będącej w świetle art. 8 ust. 1 Konstytucji RP najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z brzmieniem art. 190 ust. 1 Konstytucji RP orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne.

Ponadto, Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10 kwietnia 2019 roku (sygn. akt II DSI 54/18), będącej zasadą prawną wpisaną do księgi zasad prawnych, jednoznacznie orzekł, że „udział w składzie sądu osoby, która została powołana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w następstwie procedury zainicjowanej obwieszczeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wydanym bez kontrasygnaty Prezesa Rady Ministrów oraz na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w zakresie udziału w niej sędziów w wyniku wyboru przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej piętnastu sędziów, w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3 ze zm.), nie narusza wynikającego z art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284) prawa do rozpoznania sprawy przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony ustawą, wskutek czego osoba taka nie jest osobą nieuprawnioną do orzekania w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., a skład orzekający sądu, w którym zasiada taka osoba, nie jest sądem nienależycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.”. Powołana zasada prawna wiąże wszystkie składy orzekające Sądu Najwyższego w każdej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego niezmiennie spełniać będzie powierzoną jej, ważną społecznie, misję sprawowania wymiaru sprawiedliwości.

SSN Tomasz Przesławski

Prezes Sądu Najwyższego

kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej